

MIĘDZYNARODOWY KONGRES RODZINY

**BUDOWANIE WIĘZI
W MAŁŻEŃSTWIE I W RODZINIE**

PRELEGENCI ORAZ OSOBY PROWADZĄCE SESJE

NIEDZIELA - 19 MARCA

BUDOWANIE WIĘZI W RODZINIE

Ks. Abp Henryk Hoser

Przyszłość ludzkości idzie przez rodzinę – nasze zadania w ochronie i promowaniu rodziny

Ks. Abp Henryk Hoser

Ordynariusz diecezji warszawsko-praskiej. Przewodniczący Zespołu Ekspertów ds. Bioetycznych, członek Komisji Duszpasterstwa, Komisji ds. Misji oraz Rady ds. Rodziny, członek Rady Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”. Ojciec św. Benedykt XVI mianował Księdza Arcybiskupa konsultorem Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów. W tym samym roku decyzją papieża został mianowany uczestnikiem zgromadzenia specjalnego II Synodu dla Afryki. W 2015 wziął udział w synodzie biskupów na temat rodziny. W 2017 papież Franciszek zlecił mu udać się do Medziugorie w charakterze specjalnego wysłannika Stolicy Apostolskiej w celu rozpoznania sytuacji duszpasterskiej i potrzeb pielgrzymów.

Ks. prof. UKSW Jan Bielecki

Prowadzenie sesji

Ks. Jan Bielecki

jest pracownikiem naukowym Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie w Instytucie Psychologii w Katedrze Zdrowia i Rehabilitacji. Zajmuje się osobowością ludzi niepełnosprawnych, rehabilitacją i rewalidacją po utracie sprawności fizycznej. Z tej problematyki prowadzi wykłady na studiach dziennych i zaocznych UKSW. Oprócz tego zajmują się również problematyka logopedyczną i z tego zakresu prowadzi również zajęcia na Podyplomowym Studium Logopedycznym na UKSW.

dr Dagmara Musiał

Znaczenie więzi w rodzinie

Dagmara Musiał

Adiunkt w Katedrze Psychologii Rozwojowej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II. Podejmuje problematykę rozwoju człowieka dorosłego. Jej przedmiotem zainteresowania jest psychologia rozwojowa dzieci, młodzieży i dorosłych. Przynależy do Polskiego Towarzystwa Psychologicznego - Sekcji Psychologii Rozwojowej.

mgr Zofia Kończewska-Murdzek

Znaczenie wartości w budowaniu więzi w rodzinie (dwugłos)

Zofia Kończewska-Murdzek

Psycholog, absolwentka Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Przedmiotem jej zainteresowań jest psychologia rodziny, psychologia prenatalna, psychologia mediów, psychologia wychowania i nauczania.

Wiedzę teoretyczną i doświadczenie zdobyte w pracy poradnianej, w sądzie, na wyższej uczelni, w szkole podstawowej, gimnazjum i szkole średniej łączy z działalnością na rzecz rodziny. Jest członkiem Towarzystwa Uniwersyteckiego „Fides et Ratio”.

Mąż Paweł, nauczyciel języka polskiego, w swej pracy i działalności społecznej promuje wartości chrześcijańskiej. Aktualnie studiuje edytorstwo w KUL.

mgr Maria Murdzek-Wierzbicka
mgr Jan Wierzbicki

Znaczenie wartości w budowaniu więzi w rodzinie (dwugłos)

Maria Murdzek-Wierzbicka

Psycholog, doktorantka w Katedrze Psychologii Klinicznej Dorosłych KUL. Jej zainteresowania skupiają się wokół problematyki starości, roli dziadków w życiu wnuków. Prowadzi poradnictwo psychologiczne oraz warsztaty z treningu umiejętności wychowawczych. Prywatnie szczęśliwa żona i matka.

Jan Wierzbicki

Absolwent filologii angielskiej KUL, uczestnik studiów podyplomowych: tłumaczenia poświadczony i specjalistyczne. Nauczyciel języka angielskiego w Szkole Podstawowej Sióstr Urszulanek UR w Lublinie. W swojej pracy z uczniami krzewi wartości chrześcijańskie i idee

harcerskie. Szczęśliwy mąż i ojciec dziewięciomiesięcznej Beatki.
Wraz z żoną Marią należą do Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego, gdzie starają się pogłębiać swoją wiarę realizować w codzienności duchowość ignacjańską.

prof. KUL, dr hab. Alina Rynio

Wychowanie dzieci w rodzinie w ujęciu Jana Pawła II

Alina Maria Rynio

Dr hab., prof. KUL. Uzyskała tytuł doktora nauk humanistycznych na podstawie rozprawy na temat: *Wychowanie młodzieży w nauczaniu Kardynała Stefana Wyszyńskiego* (1992 r KUL). W 2005 roku została doktorem habilitowanym nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki. Jej dysertacja hab. nosiła tytuł: *Integralne wychowanie w myśli Jana Pawła II*. Alina Rynio swoje życie zawodowe związała z Katolickim Uniwersytetem Lubelskim. Pracuje w Instytucie Pedagogiki na Wydziale Nauk Społecznych KUL. W 2007 została profesorem nadzwyczajnym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II. Jej specjalność naukowa to pedagogika - teoria wychowania. Przedmiotem jej zainteresowań jest pedagogika katolicka, pedagogika religii, teologia wychowania (J. Groppo), nauczanie Jana Pawła II, Benedykta XVI; papieża Franciszka, Kard. Stefana Wyszyńskiego, o. Jacka Woronieckiego, S. Kunowskiego, Ks. L. Giussaniego, pedagogia wybranych ruchów Kościoła katolickiego, wychowanie w szkole katolickiej, etos nauczyciela, pedagogika szkolna, opiekuńcza i medialna. Interesuje ją rozwój katolickiej myśli pedagogicznej w Polsce i na świecie, rozumienie celów wychowania w pedagogice religijno-moralnej oraz poszukiwanie adekwatnych do współczesności form i sposobów kształtowania osobowości dojrzałej, wolnej i odpowiedzialnej.

Od początku swojej działalności naukowej podejmuje też badania nad antropologiczno-teologicznymi podstawami integralnego wychowania osoby.

Od 2008 roku czynnie współpracuje z Fundacją Servire Veritati Instytutu Edukacji Narodowej. Od 2011 jest redaktorem serii Biblioteka Katedry Pedagogiki Chrześcijańskiej Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Jest promotorem licznych prac licencjackich, magisterskich i doktorskich. Od 2011 roku pełni funkcję: Co-editores „The Person and the challenges” The Journal of theology, education, canon law and Social Studies Inspired by Pope John Paul II. Od 1984 r. jest czynnym członkiem międzynarodowego kościelnego Ruchu Comunion e Liberazione (Komunia i Wyzwolenie). Przynależy do Rady Programowej Fundacji Domu Trzeciego Tysiąclecia im. Stefana Kardynała Wyszyńskiego w Zamościu i współpracuje z Fundacją Szczęśliwe Dzieciństwo.

mgr Monika Guzewicz

Uwarunkowania rozwoju więzi pomiędzy rodzicami a małymi dziećmi

Monika Guzewicz

Absolwentka Międzywydziałowych Indywidualnych Studiów Humanistycznych w KUL. Ukończyła z wyróżnieniem studia magisterskie z psychologii prezentując pracę zatytułowaną: *Obraz siebie i poczucie sensu życia u kobiet, które utraciły dziecko przed jego narodzeniem*. Obecnie jest doktorantką w Katedrze Psychologii Klinicznej Dorosłych. Jej zainteresowania naukowe koncentrują się wokół konsekwencji utraty dziecka w okresie prenatalnym, tematyki przebaczenia, psychologii klinicznej oraz diagnostyki

prof. dr hab. Elżbieta Osewska

Prowadzenie sesji

Elżbieta Osewska

Doktor habilitowany nauk teologicznych w zakresie katechetyki, profesor nadzwyczajny PWSZ w Tarnowie. W latach 1990-1993 wykładowca w centrach katechetycznych na terenie byłego ZSRR. W latach 1998-1999 Naczelnik Wydziału do Spraw Rodziny w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w Warszawie. Od 1999 do 2014 konsultant ds. katechezy w Ośrodku Doskonalenia Nauczycieli w Łomży. W latach 1995-2015 pracownik naukowo-dydaktyczny Wydziału Studiów nad Rodziną UKSW w Warszawie, a od 2015 Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Tarnowie. Ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej (PKA), przewodnicząca Polskiej Sekcji Europejskiego Stowarzyszenia Teologii Katolickiej (ESTK), członek Europejskiej Ekipy Katechetycznej (EEC), European Forum for Religious Education in Schools (EuFRES), Stowarzyszenia Katechetyków Polskich i Polskiego Stowarzyszenia Familiologicznego. Autorka publikacji z zakresu katechetyki, pedagogiki, dydaktyki, teologii pastoralnej, komunikacji interpersonalnej, polityki rodzinnej. Uczestniczka i organizatorka wielu konferencji i kongresów katechetycznych w Polsce i za granicą.

dr Katarzyna Knopp

Inteligencja emocjonalna rodziców a ich więzi z dorastającymi dziećmi

Katarzyna Knopp

Dr, jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym w Instytucie Psychologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Jej zainteresowania naukowe koncentrują się na uwarunkowaniach oraz znaczeniu inteligencji emocjonalnej i inteligencji społecznej w funkcjonowaniu człowieka, a także na możliwościach rozwijania kompetencji społeczno-emocjonalnych dzieci poprzez celowe oddziaływania wychowawcze. Obecnie prowadzi badania nad strukturą oraz zmianami rozwojowymi w zakresie zdolności emocjonalnych u dzieci i młodzieży.

Maria Hildingsson

Działania na rzecz promocji i ochrony rodziny Europejskiej Federacji Stowarzyszeń Rodzin Katolickich

Maria Hildingsson

Urodzona w Szwecji, studiowała stosunki międzynarodowe i przez wiele lat pracowała we Francji. Od 2009 roku jest Sekretarzem Generalnym Europejskiej Federacji Katolickich Stowarzyszeń Rodzinnych z siedzibą w Brukseli. Jest w związku małżeńskim i mieszka w Brukseli.

prof. UKSW Wanda Zagórska

Rola tradycji rodzinnych w budowaniu więzi w rodzinie (dwugłos)

Wanda Zagórska

Dr hab., profesor nadzwyczajny Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, kierownik Katedry Psychologii Rozwoju Człowieka. Prowadzi badania nad rozwojem człowieka dorosłego, w szczególności dojrzałością i integracją osobową, procesem wchodzenia w dorosłość oraz współczesnymi rytuałami (m.in. dojrzałościowymi i rodzinnymi). Jej zainteresowania naukowe obejmują również psychologię antropologiczną, filozofię, teologię życia wewnętrznego oraz metodologią badań jakościowych. Opublikowała książkę *Uczestnictwo młodych dorosłych w rzeczywistości wykreowanej kulturowo. Doświadczenie, funkcje psychologiczne* (2004), za którą otrzymała nagrodę im. Stefana Szumana. Jest współautorką książki *Wydłużająca się droga do dorosłości* (2012) oraz współredaktorem trzech monografii (2009, 2013, w druku). Opublikowała ponad 50 artykułów naukowych i rozdziałów w książkach, m.in.: *Integracja postformalna poznania i emocji jako warunek dojrzałości osobowej* (2007),

Homo ludens – homo mythicus. Nowe podejście do aktywności ludycznej w dorosłości (2008), *Subject-subject relation as a significant aspect of personal development in adulthood* (2011). Zaprezentowała kilkadziesiąt referatów na konferencjach naukowych w kraju i za granicą.

dr Anna Lipska

Rola tradycji rodzinnych w budowaniu więzi w rodzinie (dwugłos)

Anna Lipska

Doktor psychologii i magister filozofii. Prowadzi badania jakościowe dotyczące zjawiska rytuałów rodzinnych. Jej zainteresowania naukowe obejmują również problematykę rozwoju człowieka dorosłego, w szczególności proces wchodzenia w dorosłość, związki psychologii z antropologią kulturową i filozoficzną oraz metodologię badań jakościowych. Jest współautorką monografii *Wydłużająca się droga do dorosłości* (2012), autorką i współautorką artykułów naukowych. Związana z Uniwersyteciem Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Zajmuje się również diagnozą i terapią zaburzeń ze spektrum autyzmu.

prof. Stanisława Steuden

Godność osoby jako podstawa relacji z osobami starszymi w rodzinie i w społeczeństwie

Stanisława Steuden

Prof. zw. dr hab., kierownik Katedry Psychologii Klinicznej, Instytut Psychologii KUL. Studia na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w latach 1970 - 1975; specjalizacja filozoficzno-psychologiczna; magisterium z filozofii chrześcijańskiej - specjalizacja filozoficzno-psychologiczna w 1975 roku; doktorat w zakresie specjalizacji filozoficzno-psychologicznej w KUL w 1982 roku; habilitacja w zakresie psychologii klinicznej w 1998 roku w KUL; tytuł profesora nauk humanistycznych w 2012 roku; od 2014 roku zatrudnienie na stanowisku profesora zwyczajnego. Promotor 30 rozpraw doktorskich, recenzent 54 rozpraw doktorskich; opracowała 15 recenzji dorobku naukowego na stopień doktora habilitowanego oraz 3 do tytułu profesora. Recenzent wielu grantów MNiSW, NCN. Zainteresowania naukowe - problematyka kliniczna - głównie osób w średniej i późnej dorosłości (przewlekłe choroby psychiczne i somatyczne, radzenie sobie ze stresem choroby). Łączy pracę naukowo-dydaktyczną i organizacyjną z praktyką kliniczną. Wiele miejsca rozważaniach teoretycznych i realizowanych projektach badawczych zajmują zagadnienia dotyczące osób starszych. Opracowała (a także przystosowała do warunków polskich) metody do badania mądrości osób starszych, poczucia godności, radzenia sobie ze stresem, postawy do własnej starości i postawy do śmierci, jakości i bilansu życia, postawy wobec własnej choroby. Do najbardziej znaczących pozycji książkowych autorskich i współautorskich, wpisujących się w

współczesny nurt badań z obszaru psychologii klinicznej można zaliczyć: *Dynamikę zmian osobowości u osób chorych na schizofrenię. Badania Długofalowe* (1997); *Jak światą mnie widzę. Zaburzenia widzenia a jakość życia* (red.)(2002); *Wybrane zagadnienia z psychologii klinicznej i osobowości. Problemy człowieka chorego* (red.). (2005); *Starzenie się a satysfakcja z życia* (red.), (2006); *Starzenie się z godnością* (red.) (2012); *Psychologia starzenia się i starości* (2011); *Psychologiczne aspekty doświadczania żałoby*. (2009).(red.); *Biopsychosocial aspects of health and disease*. (2009). (red). (Vol. 1); *Biopsychosocial aspects of health and disease*. (2009). (red). (Vol.2); *Oblicza starości we współczesnym świecie. Perspektywa psychologiczno-medyczna*. Tom I. (red.). (2015); *Oblicza starości we współczesnym świecie. Perspektywa społeczno-kulturowa*. Tom II.. (red.). (2015). Przewodnicząca Rady Naukowej Lubelskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku od 2005 roku, członek rady programowej i naukowej wielu towarzystw naukowych i czasopism, członek Uniwersyteckiej Komisji Akredytacyjnej UKA w latach 2005 do 2015 roku.

prof. UKSW dr hab. Kazimierz Jacek Zabłocki

Prowadzenie sesji

Kazimierz Jacek Zabłocki

Prof. UKSW, psycholog, doktor habilitowany nauk humanistycznych, pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Warszawskiego, Akademii Pedagogiki Specjalnej w Warszawie, także aktualnie długoletni pracownik naukowo- dydaktyczny UKSW – organizator i kierownik Katedry Psychologii Rehabilitacji i Rewalidacji, prodziekan Wydziału Filozofii Chrześcijańskiej, także współorganizator i pierwszy rektor WSSM w Suwałkach. Autor ponad 30 pozycji książkowych i współautor ponad 50 publikacji książkowych. Autor ponad 80 artykułów, organizator ponad 40 konferencji naukowych. Promotor 7 doktorów i recenzent 9 doktoratów oraz recenzent dorobku naukowego i organizacyjnego 3 habilitacji. Promotor wielu prac magisterskich i licencjackich. Współtwórca koncepcji pedagogiki rewalidacyjnej w Polsce, badacz i propagator psychologii rehabilitacyjnej i rewalidacyjnej. Cały dorobek naukowy i badawczy koncentruje wokół problematyki ludzi niepełnosprawnych i ich rodzin. Wspomaganie psychologiczne, społeczne, pedagogiczne, oddziaływania rehabilitacyjne i prowadzenie określonych form rewalidacyjnego wspomaganie są dominującymi zagadnieniami działalności naukowo-badawczej i dydaktycznej.

prof. UKSW, dr hab. Elżbieta Trzęsowska-Greszta

Więzi między rodzicami i dzieckiem z chorobą nowotworową

Elżbieta Trzęsowska-Greszta

Tytuł magistra filozofii chrześcijańskiej w zakresie psychologii uzyskała na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie (obecnie UKSW) na podstawie pracy magisterskiej „System wartości i poczucie sensu życia u studentów Politechniki Warszawskiej nadużywających alkoholu”. W 1986 roku praca ta otrzymała wyróżnienie w konkursie ogólnopolskim. W 1996 uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie psychologii na Wydziale Filozofii Uniwersytetu Jagiellońskiego na podstawie rozprawy doktorskiej „Poczucie więzi emocjonalnej z rodzicami u dzieci chorujących na białaczkę”. W 2010 roku uzyskała stopnia doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie psychologii w Instytucie Psychologii Polskiej Akademii Nauk na podstawie rozprawy habilitacyjnej „Depresja wieku dorastania. Zachowania rodziców jako czynnik ochronny lub czynnik ryzyka depresji u dorastających dzieci”.

Od 2014 jest profesorem nadzwyczajnym w Katedrze Psychologii Małżeństwa i Rodziny w Instytucie Psychologii UKSW.

W ramach swojej pracy zajmuje się depresją dzieci i młodzieży oraz psychologicznymi konsekwencjami chorób nowotworowych u dzieci. Jako psycholog kliniczny zajmuje się także zaburzeniami więzi emocjonalnej i wsparcia w rodzinie, zaburzeniami funkcjonowania systemu rodzinnego, psychologicznymi konsekwencjami sytuacji kryzysowych, zmaganiem się z chorobą i bólem, radzeniem sobie ze świadomością własnej śmiertelności oraz problematyką wartości i poczucia sensu życia w obliczu zagrożenia życia. Prowadziła warsztaty psychologiczne – pionierskie w Polsce obowiązkowe warsztaty dla studentów Wydziału Lekarskiego rozwijające wrażliwość na problemy pacjentów, empatię oraz umiejętność radzenia sobie ze stresem w pracy z pacjentem, a także warsztaty, ćwiczenia i wykłady z wybranych zagadnień z psychologii klinicznej i psychologii lekarskiej – w ramach szkoleń podyplomowych dla lekarzy rodzinnych, pielęgniarek rodzinnych, wolontariuszy prowadzących opiekę paliatywną.

dr Małgorzata Starzomska

Więzi między rodzicami i dzieckiem z zaburzeniami jedzenia

Małgorzata Starzomska

Dr nauk humanistycznych w dziedzinie psychologii klinicznej. Adiunkt w Instytucie Psychologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Główny obszar jej zainteresowań naukowych to zaburzenia odżywiania, tendencyjność uwagi jako jedna z ich głównych przyczyn, tworzenie treningów uwagi, mających na celu skuteczną pomoc chorym cierpiącym na te zaburzenia. Autorka ponad siedemdziesięciu prac naukowych polsko- i anglo-języcznych, poświęconych między innymi powyższej tematyce, w tym artykułów, rozdziałów w książkach oraz jednej książki pod tytułem „Anoreksja. Trudne pytania” (2006). Uczestniczyła w licznych krajowych i międzynarodowych konferencjach, podczas których prezentowała referaty i postery poświęcone tematyce zaburzeń odżywiania. Wraz z dr Marią Jankowską współredagowała książkę pod tytułem „Kryzys: Pułapka czy szansa?” (2011).